

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

De acidia ip[s]a. ca. i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

belinus, seu aliter p̄tial' ita ob
stinato aīo q̄ appetit extermin-
niū alteri' p̄tis seu exiliū per-
phas & nephias. parat' etiā in
malis seq̄ p̄tem suā nō ē sine
mortali, & i malo statu p̄ditōis

De bello.

I q̄s mouet bellū iū
stū mortal' peccat, et
oīs q̄ dat auxiliū cōsiliū & fa-
uore sīl'r peccat mortl'r. De
dānis aut̄ q̄ ibi fiūt, & de resti-
tutiōib⁹, & q̄d sit iustū v'l in ius-
stū bellū. vide i tertia pte De
homicidio dictū est. S.c.v.

De acidia q̄ ē q̄rtū capita-
le viciū, t.i. iiii, & h̄z ca. v.

Prīmū capl'm de eadem,

Cidia im:

portat tediū bñ opā-
di. Si ita p̄tristat'
& tediāt' est q̄ habuit i horro-
re bona dīna, & i abominatōz
spūalia & opa bona ad q̄ tene-
tur vt p̄cepta dei & ecclesie et
hmōi, qñ adest p̄sens rōnis
ē mortale, sed si h̄z talē motū
tm̄ fm̄ sensualitez cū displi-
centia rōnis, ē veniale. Si
aut̄ p̄tristat' ē d̄ morte p̄san-
guinei v'l alio casu q̄ penitet
eu bñ fecisse, v'l p̄ponit ampli-
us nō bñ facere, mortale est.
Si ita p̄tristat' q̄ vellet nū:
q̄ fuisse creatus a deo, seu nō

esse nat⁹ l̄m̄do, v'l eē sic brue-
tū aīal, vel mori quōcūq̄ siue
bñ siue male disposit⁹ dūmō
hīnc exiret, talis tristitia cuž
p̄sens rōnis est mortale,

Si etiā ita p̄tristat' de aliq̄
casu aduerso q̄ icurrit ḡndē
infirmitatē ppter nimia tristis-
ciā pdens somnū, dimittēs ci-
bū & hmōi, videſ mortale qñ
p̄t sequuare p̄tra hmōi. Si
p̄tristat' ex p̄sideratiōe bonoꝝ
q̄ hñt alij q̄b⁹ ipse est p̄uatus
vilipendēs oia sibi data a dō
& inde sumēs tediū bñ opādi,
fm̄ p̄sens rōnis illa aci-
dia est cōiter veniale, & in plo-
nis spūalib⁹ rep̄it. Si p̄tris-
tat' ex hoc q̄ bona p̄posita q̄
fecit sepe frāgit, ex h̄ incurrit
tediū bene opandi q̄si sibi vis-
deat nō posse pficere acidia ē
in spūalib⁹ incipientibus do-
fuire. Si ex frequētia tēta-
tionū attediat in laborando
& resistendo veniale ē, si tñ re-
sistat in incipiētib⁹ p̄tingit se-
pe. Si attediat i bonis op̄i-
bus v'l bñ opando orādo au-
diendo legendo lectiōes vel
p̄dicatiōes, aut dicendo offi-
ciū & hmōi, nō tñ dimittit de
necessitate sienda cōiter ē ve-
niale, & satis etiā in spūalib⁹
rep̄it. Si tristat' d̄ aliq̄ d̄fectu
maḡ ex eo q̄ apparz defectus
b

Interrogatorii pars secunda

osus corā hoībō q̄ coram dō
acidia ē, r̄frequenter veniale p̄
cedens ex supbia.

De filiabō acidie. La. III.

Filiabō acidie in q̄bō
d difficile est cognoscere quando ibi sit peccatum mortale, nisi omisceret cū aliquo peccato, vt cū omititur aliquid p̄ceptū, nisi de p̄mat ita mentē q̄ tollat charitatem dei r̄ primi,

De desperatione,

I desperauit de misericordia dei, existimans nō posse vel non velle ei pcere etiā reuertēti ad penitentiā, vel nō posse abstinere a pctis cuz adiutorio dei est mortale fm deliberationē et cōsensum, secus si fm aliquē impulsū temptationis. Si despauit se n̄ posse euadere aliquas miserias mūdi v̄l picula ppter q̄ decreuit se occidere ē mortale. Et si aliquid ad hoc fecit multo magis,

De malitia.

I p̄templit diuina et spūlia bona ex tristitia aggrauante mentē mixta cuz acidia mortale est. Si autē p̄teneret r̄ refugeret ea p̄ q̄ posset ritare pctim, q̄ tunc p̄tinz ad blasphemiam i sp̄ritū sanctū, vt infra dicet.

De pusillanimitate,

I subtraxit se ab illis bonis ad q̄ erat aptus timore dñciēdi, vt a ie iunij, ab ingressu religiōis a p̄latiōe iniūcta ab officiōp̄ dīcatōis r̄ audiētia p̄fessiōis is iūcte, r̄ hmōi, ē cōit rēiale, nisi eēt p̄ceptū in eo qđ dimittit.

De rancore,

I habuit displicentiā r̄ tediū in corrigentes eū ppter correctionem est veniale, nisi illos odiret, r̄ tunc odium est mixtum.

De ociositate que procedit ex tedio,

I stetit ociosus nihil boni opans corporale vel spirituale, vñ amittit tempus irrecupabile, vide tur veniale, nisi ex ocio addatur aliquid viciū quod frequenter accidit, et quanto tempore stetit ociosus.

De torpore seu pigricia bñ opandi

I fuit tardus ad bene opandū, licet illō fecerit, tardus ad ecclesiā ad orandum, ad elynas dans dū, r̄ hmōi, cōter est veniale nisi ex tarditate omittetur p̄ceptū, vt q̄ cito n̄ subuenit patienti extremam necessitatem cuz tenet vt infirmo, vñ seq̄t